

opbakning til denne her forespørgsel og kravet om garantier fra regeringen fra landets 1,5 millioner boligejere. Der er med rette masser af mennesker, masser af familier, som ryster for fremtiden, fordi de jo før har set, at når regeringen får magt, som den har agt, ja, så er boligejerne nogle af de første, der får kniven for struben.

Derfor håber jeg meget, at både økonomiministeren og finansministeren vil tale i klartekst, for hvis man ikke har tænkt sig at give boligejerne nogen garantier for, at man vil holde deres boligudgifter i ro, så har boligejerne i hvert fald krav på at få at vide, hvad regeringen så vil. Hvad er det, boligejerne skal frygte?

Det kan ikke nytte noget, at man melder noget ud i dagspressen, som man så går rundt bagefter og får opbakning til det ene og det andet sted. Der er lige så mange eksperter, der har meninger om det her, som der er eksperter til. Men der sidder altså 1,5 millioner mennesker, som ikke aner, hvordan deres økonomi bliver fremover. Skal de opleve en ny tvangsauktionsbølge? Skal de over i den almenyttige boligsektor? Hvad er fremtiden for dem?

Det håber jeg på forespørgernes vegne at vi får nogle klare bud på. Og det skal i hvert fald ikke fra min og Fremskridtspartiets side skorte på vilje til at holde regeringen fast. Vi vil simpelt hen afkræve regeringen svar. Hvad vil regeringen? Hvad er det for grimme planer, den har over for landets 1,5 millioner boligejere?

Inden Folketinget går på ferie, så har man altså simpelt hen krav på, at det svar bliver givet på en måde, så man ved, hvad man har at forholde sig til, dels os her i salen, men først og fremmest befolkningen, alle de mennesker, som til syvende og sidst skal betale den regning, som regeringen formentlig har skrevet, men endnu ikke har sendt af sted.

Besvarelse

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Ja, så oprandt den store dag, dagen, hvor kampen skal stå mellem det gode og det onde, dagen, hvor mørkets magters gerninger og nedrige planer skal blottes for dagens lys, intet mindre. Og hvordan er rollebesætningen i dette drama? De underkuede, mod hvem onde kræfter til stadighed konspirerer, er selvfølgelig de arme boligejere. Skurkens rolle skal regeringen åbenbart pådattes, og naturligvis er retfærdig-

hedens evige og ædle forsvarere den samlede borgerlige opposition. Det er rigtigt, at det lyder som et eventyr. Det er et eventyr, et eventyr, der intet som helst har med virkelighedens verden at gøre.

I eventyrets verden er en boligejer en person, hvis levevilkår udelukkende er bestemt af boligbeskatningen og rentefradraget, en person, som i øvrigt lever aldeles afsondret fra resten af samfundet.

I virkelighedens verden er boligejeren en almindelig dansk samfundsborger. Ejerboligen er trods alt den mest udbredte boligform i Danmark, og som borgere i det danske samfund har virkelighedens boligejere en betydelig interesse i, hvordan det går med hele samfundsøkonomien: at opsvinget er holdbart og stabilt, at beskæftigelsen vokser, at ledigheden falder, at der er sunde offentlige finanser. Og ud over at have en generel interesse i en sund samfundsøkonomi har de fleste boligejere en interesse i, at renten er lav. Det gør det billigere at finansiere boligen, og forudsætningen for en lav rente er netop en sund og stabil samfundsøkonomi.

Virkelighedens boligejere er heller ikke blevet udsat for en stadig større forarmelse. Tværtimod har fremgangen i rådighedsbeløbet for en gennemsnitsejerfamilie udviklet sig særlig gunstigt i perioden efter 1993. Tager vi f.eks. en LO-familie med to indkomster og et barn, viser beregninger fra Økonomiministeriet en årlig stigning i det reale rådighedsbeløb på 2,4 pct. som gennemsnit for perioden 1986-1993, mens stigningen i perioden 1993-1996 som gennemsnit har været på 4,5 pct. årligt. Det er altså en klar underdrivelse, at regeringen har levet op til sit løfte i »Ny kurs« om ikke at forringe boligejernes samlede økonomiske situation. Vi har forstærket fremgangen i ejerboligfamiliernes økonomi.

Virkelighedens helte er heller ikke alle så trofaste og ædelmodige riddere, som de udgiver sig for at være; det kræver en kort hukommelse at lade sig bilde det ind. Sandheden er, at de største indgreb i forhold til boligejernes økonomi i nyere historie skete, mens den nuværende, borgerlige opposition dannede regering. Så vidt jeg husker, var ministerlisten spækket med prominente konservative og Venstrefolk, da den første skattereform blev vedtaget og gennemført. Vi taler om en reduktion af rentefradragets skatteværdi på over 20 procentpoint for mange boligejere ved skattereformen i 1987. Vi taler om afskaffelse af kontantlån og 30-årige annuitets-